

[Indenrigsministeren]

at slække på kontrollen. Det tror jeg heller ikke at hr. Alfred Hansen kan tænke sig at ansvarlige mennesker vil gøre. Derfor har jeg endnu en gang sagt, at vi skal sikre, at de kontrolforanstaltninger, som cirkulæret om-taler, overholdes.

Det drejer sig altså om, som jeg sagde før, at når der trækkes på terminalsystemet, så skal man ved stikprøvekontrol kunne garantere, at det ikke bare er for morskab. Jeg har ingen grund til at mistænke kommunalt ansatte og andre offentligt ansatte for at sidde og lege med en så alvorlig sag som udnyttelsen af et terminalsystem. Det kan jeg heller ikke tænke mig at hr. Alfred Hansen mener. Må jeg i øvrigt sige, at administrationsdepar-tementet og finansministeriet med de indsendte genpartier af sikkerhedsregulativerne skal sikre, at de følges, ved at se de regler, som kommunerne opstiller.

Når hr. Alfred Hansen endelig spørger mig, om jeg finder, at det er rimeligt, at der i Odense kommune er 650, som har adgang til at trække på terminalsystemet, så må jeg sige, at jeg ikke kender antallet, og jeg skal ikke udtale mig om noget, jeg ikke har særlig meget begreb om vigtigheden af. Det tror jeg nok at hr. Alfred Hansen forstår at jeg ikke kan. Jeg kender ikke selve deres system.

Alfred Hansen (DR):

Jeg håber ikke, at ministeren føler, at det er en lille sag, der er tale om. Den megen presseomtale i dagblade, TV og radio vidner da i hvert fald om, at der er mange, der ikke føler, at det er en lille sag.

Det er vigtigt, at vi kan kontrollere, hvem der har trukket oplysninger, og hvad de har trukket. Han, der f.eks. må trække alle husmødre i Odense, har måske solgt disse oplysninger, måske i en anden by. Det vil altså sige, at han har overtrådt regulativet, overtrådt reglerne. Hvordan vil man kontrollere dette? I debatten har man påpeget regulati-vets punkt 13, der omhandler mulighederne for efterkontrol, hvor man altså på et bånd skulle kunne se, af hvem og hvad der er trukket. Dette regulativ skal altså holdes, hvad førende eksperter også har givet ret i.

Der står i cirkulæret, der er udsendt fra indenrigsministeriet den 31. august 1977, at inden den 1. oktober 1977 skal kommunalbestyrelsen have vedtaget et sikkerhedsregulativ

og indgået sikkerhedskontrakt med Kommu-nedata I/S som foran anført. Farum kommu-ne vedtog regulativet den 11. oktober 1977 og underskrev først kontrakten med Kommu-nedata den 11. november 1977, og de sendte først kopien til administrationsdepartementet den 30. december 1977. Mit spørgsmål til ministeren går på, hvor mange af de 80 kom-muner, der er berørt af denne sag, der også har undladt at indsende til tiden.

Sagen bør få følgende konsekvenser, og jeg vil gerne have ministerens kommentar dertil: enten skal de 80 kommuner have nye kontrakter, eller også skal cirkulæret laves om, altså revideres. Man kan i anstændighe-dens navn ikke have et cirkulære fra finans-ministeriet, som bliver undergravet, og som Kommunedata direkte opfordrer til at undla-de at følge. Dette må få konsekvenser både for de implicerede og for Kommunedata i al almindelighed.

Jeg vil gerne spørge, hvilke initiativer mi-nisteren vil tage. Jeg vil også gerne spørge, om ministeren er enig i de udtalelser, som professor Mogens Koktvedgaard har fremsat til Jyllands-Posten, om, at reglerne er over-trådt, og at de skal følges.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil altid i en situation, hvor jeg skal opkaste mig til dommer over andre, være meget ydmyg og være på sikker grund. Jeg kan ikke tillade mig udtalelser om, at folk i kommuneforvaltningen f. eks. trækker oplysninger om husmødre og måske har solgt dem. Det vil jeg lade stå helt for hr. Alfred Hansens egen regning. Hvis man har så voldsom mistanke til andre, der er offentligt ansat, som hr. Alfred Hansen giver udtryk for, så er det i hvert fald ikke min opfattelse. Jeg vil være meget, meget forsigtig, når jeg udtaler mig om noget sådant.

Jeg har aldrig sagt, at dette var en lille sag. Jeg har sagt, at de regler, der er fore-skrevet, skal følges, og så er der i og for sig ikke meget at være i tvivl om, heller ikke for hr. Alfred Hansen. Det, jeg sagde, var, at ligegyldigt hvilken sag der er i den offentlige administration, så ved hr. Alfred Hansen lige så vel som jeg, at det ikke er spor morsomt at gøre den til en lille sag; den skal altid gøres til en stor sag. Hvis der i disse 80 kom-muner er ting, der mangler – og det er det, vi